

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

betales den Told, der i Udlandet erlægges for disse Varer? Dernæst vil jeg ogsaa gerne spørge, om man virkelig tror, at England vil tillade, at vi ophævede Virkningen af de Foranstaltninger, som det har foretaget over for ikke-britiske Lande, uden at det foretog sig noget som helst over for os. Tror man, at England er gaaet til Gennemførelse af en saadan Præferencetoldlovgivning til Fordel for deres Kolonier uden Hensigt, uden at det er Meningen derigennem at beskytte deres Kolonier i Konkurrencen med andre Lande? Jeg føler mig overbevist om, at det er ikke uden Fare — tværtimod — at gaa ind i en saadan Politik, som Venstre her anbefaler. Endvidere vil jeg gerne sige, at trods de stærke Beklagelser, som Venstre har anført i sin Betænkning, ser det jo ud, som om Venstre alligevel ikke ønsker at foretage sig noget som helst i denne Sag, men holder sig udenfor, skønt de ved inden for Partiet Venstre, at Loven, som vi har haft i Aar, i den første Trediedel af Aaret har givet ca. en halv Snes Millioner Kroner til Landbruget, og skønt man ved, at hvis vi havde haft denne Lovgivning i 1935 og 1936 — men da blev den jo standset, fordi Oppositionen nægtede at medvirke til en fortsat Lovgivning —, hvis vi da havde haft en tilsvarende Lov, saa vilde den have givet i 1935 ca. 40 Mill. Kr. og i 1936 ca. 30 Mill. Kr. Sikkert ingen, selv Venstre, tør staa op og paastaa, at man har nogen som helst Garanti for, at Prisen i den kommende Tid kan ligge paa den Højde, den har nu. Blot man ser tilbage til den Gennemsnitsnotering, vi havde i 1936, vil man se, at den Pris, der her er sikret i Lovforslaget, ligger 53 Øre derover. Det betyder jo ikke noget ringe Beløb, hvis vi sikres 53 Øre mere pr. kg end Noteringen i 1936, og saa laa Noteringen i 1936 endda betydeligt over de Noteringer, som var gældende i de Aar, der gik forud herfor. Jeg vil gerne pege paa, at den Negativitet, som Venstre udviser over for det foreliggende Lovforslag, viser de jo ogsaa over for Mejeriforeningens Krav; de Krav, der er fremsat af Mejeriforeningen, peger Venstre paa, at jeg har afvist, og det er rigtigt, idet jeg anser dem for urimelige og kun til Skade for Gennemførelsen af forstandige og rimelige Krav fra Landbruget. Men Venstre selv, et Parti, som hævder at være et særlig udpræget Landboparti, tager ikke engang Stilling hverken for eller imod Mejeriforeningens Krav i deres Betænkning. Ogsaa her stiller man sig udenfor. Naar man ikke kan faa alt, tager man det Standpunkt at sige ingenting. Det kan jo godt være, at Venstre

tror, det er en rigtig Politik for dem, men det fylder i hvert Fald intet i Landbrugets for Øjeblikket temmelig slunkne Kasse.

Til Det konservative Folkeparti vil jeg gerne sige, at de forhøjede Priser, de foreslaar i deres Ændringsforslag, anser jeg for at ligge for højt, idet jeg mener, at der under normale Forhold maa være et nogenlunde rimeligt Forhold mellem de Priser, som vi opnaar paa Eksportmarkedet, og de Priser, vi fastsætter som Mindstepris her paa Hjemmemarkedet. Jeg tror ikke rigtig paa, at vi kan vente at faa tilnærmelsesvis saadanne Priser i kommende Tid i Udlandet, som de Konservative anfører. Jeg finder det urimeligt, at man for at skabe et ordentligt Forbrug herhjemme af Mejeriprodukter til de Priser, gaar den Vej at forlange en Margarinefordyrelse, som gaar ud over den almindelige Befolkning. Ogsaa de mindre og mellemstore Landbrugere vil den ramme; det er jo saa godt som udelukkende de større Landmænd, der vil have den store Fordel af en saadan Lovgivning, idet der i disse Landbrug jo ikke anvendes saa megen Margarine som i de andre, fordi de ikke har saa stor en Del af deres Folkehold i Kost, som det mellemstore Landbrug har. En saa ensidig Politik til Fordel for de større Landmænd og til Tab for de smaa inden for Landbruget og for den almindelige Forbrugerbefolkning er der heldigvis ikke Flertal for hverken her i Tinget eller i det andet Ting.

Det ærede Medlem Hr. Grønning udtalte i sin Ordførertale her ved anden Behandling, at det Ændringsforslag, han havde stillet, skulde ikke tages alt for højtideligt, og den Erfaring, man har gjort her i Dag angaaende de Konservatives Ændringsforslag, kan naturligvis berettige til at fremkomme med en saadan Udtalelse. Jeg haaber derfor, at til syvende og sidst vil det ærede Parti se, at det er rigtigt over for Landbrugerne at sikre en Lovgivning, der imødegaar de Følger, som katastrofale Prisfald i Maaneder paa Eksportmarkedet vilde kunne faa herhjemme, og derfor stemme for det Forslag, som er fremsat af Regeringen, og som har faaet Tilslutning af det store Flertal her i Folketinget.

Over for de Udtalelser, der er fremsat om, at det foreliggende Forslag i Forhold til det, vi har haft i Sommer, er blevet betydeligt forringet, vil jeg gøre opmærksom paa, at Minimumsprisen er forhøjet fra 2 Kr. 50 Øre til 2 Kr. 60 Øre; det anser jeg for at være forsvarligt i Forhold til de Prisbevægelser, der er foregaaet. Derimod er Statstilskuddet faldet bort, og hvis man vil læse min Forelæggelsestale i Fjor, vil